WIKIPEDIA

Hibito jezik

Híbito jezik (xíbito, chíbito, íbito, jíbito, xibita, zíbito; ISO 639-3: hib (http://www.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=hib)), izumrli jezik porodice hibito-cholon ili cholonan, koji se nekada govorio uz rijeke Huallaga i Bobonaje u Peruu, departman San Martín, u blizini sela Sión i Juanjui[1]. Nestao je negdje od 1825. (Mason, 1950).

Prema Brintonu koji navodi stare izvore jezik cholon bio je različit od hibitskog jezika. Tessmann (1930) ga smatra miješanim pano-ge jezikom. Loukotka (1935) također vjeruje da je miješan sa panoanskim. Nestao je oko 1825. Godine 1851. populacija je iznosila oko 500 u selima i gradovima Tocache, Lamasillo, Isonga i Pisana; danas pripadnici etničke grupe govore jezikom quechua de San Martín ili kastiljskim[2].

Rječnik je napisao fra José de Araujo.

Izvori

1. "Alain Fabre" (http://butler.cc.tut.fi/~fabre/BookInternetVersio/Dic=Cholon.pdf) pristupljeno 27. svibnja 2010.
2. Ethnologue (16th) (http://www.ethnologue.com/show_language.asp?code=hib)

Vanjske poveznice

- Ethnologue (14th) (http://www.ethnologue.com/14/show_language.asp?code=HIB)
- Ethnologue (15th) (http://www.ethnologue.com/15/show_language.asp?code=hib)